

31 – Vrijdag 17 Mei 2019

Vandaag gaat het team van artsen toch nog vergaderen over me. Ook Cees zal via een conference call aan deze bespreking deelnemen. Ze willen er zeker van zijn dat ze alle verdere mogelijkheden bekeken hebben. Kijk, ik kan met de kankercellen in mijn lichaam nog jaren mee. Ook kan mijn lichaam die cellen zelf eruit pleuren. De kans blijft echter ook aanwezig dat er zich op den duur weer iets gaat vormen. Ook dan zijn er nog opties, maar voorkomen is beter als genezen, zeggen ze toch?

Ik maak me daar allemaal geen zorgen over. Ik ben lekker thuis en het gaat boven verwachting heel goed met me. Ik word alleen nog op de ziekenhuistijd om 6 uur wakker, maar ook dat maakt me niks uit.

Gisteren was ik helemaal gesloopt. Woensdag en gisteren zat ik zo vol met adrenaline van het goede nieuws dat ik lekker naar huis mocht, dat ik toch iets teveel hooi op mijn vork heb genomen.

Gelukkig heb ik tot 6 uur goed geslapen en voel ik me nu weer een stuk fitter.

Toen ik gisteren bij de logopediste Pauline was om te gaan beginnen met drinken, vertelde ze me gelijk dat ze wist dat ik natuurlijk al lang had gedronken. Op mijn vraag van wie ze dat gehoord had, antwoorde ze lachend: "Ja, ik ken je toch....." Ook zij drukte me meerdere malen op mijn hart dat ik goed mijn rust moet pakken en tijd moet nemen om aan te sterken. Niet alleen de operatie maar ook de narcose op zich is weer een aanslag op mijn gestel geweest, en daar moet ik serieus rekening mee houden.

Ik ga dit ook zeker doen, maar iedereen die mij kent weet dat ik waarschijnlijk nog wel een paar keer door zal slaan en even afgeremd moet worden.

Gisteren kwam ik een artikel over dokter Cees tegen. Een man met een imposante carrière, maar ook een man die ik door de jaren heen een beetje als een vriend ben gaan zien. Hij lijkt niet op mijn vader, maar één ding hebben ze wel gemeen. De twinkeling in hun ogen als ze het naar hun

zin hebben. Gelukkig zie ik die twinkeling tijdens onze gesprekken regelmatig voorbijkomen. Ik zag ze trouwens woensdagmiddag toen ik de zaak binnenstapte ook bij mijn vader weer in zijn ogen, en het was heel lang geleden dat ik dat gezien had.

Toen Cees en ik van de week samen over de gang van het Erasmus liepen zei hij me: "Als je dalijk opgeknapt bent, dan gaan we wel samen een biertje drinken he!" Ik zie het al voor me. Tussen Cees en mijn vader aan de bar terwijl de grappen over en weer vliegen.

In augustus neemt hij afscheid van het Erasmus. Ik kan me ook wel voorstellen dat hij er klaar mee is. Wij hebben als we elkaar zien, altijd wel iets om te lachen. Ondanks de omstandigheden waarin we elkaar spreken, is er altijd wel ruimte voor een geintje over en weer. In negen van de tien gevallen is dat natuurlijk anders. Wat zal die man in de loop der jaren een hoop ellende voorbij hebben zien komen.

Als Cees in augustus stopt, dan stop ik ook met die kanker. Zonder hem is de lol er wel af.....

Cees Meeuwis voltooide in 1981 de medische studie aan de UVA in Amsterdam waar hij de laatste jaren tevens als doctoraal assistent werkte bij de vakgroep anatomie onder professor van Limborgh. Hier werd een begin gemaakt met het promotieonderzoek betreffende de wondgenezing van het kraakbenige neustussenschot bij jonge konijnen onder begeleiding van Niek Urbanus en Carel Verwoerd. Toen Carel Verwoerd in 1981 benoemd werd tot hoogleraar bij het Erasmus MC te Rotterdam kon Cees hem volgen om eerst als AGNIO in dienst te komen en vanaf april 1982 zijn opleiding tot KNO-arts te starten.

Hoewel hij gezien zijn promotieonderzoek leek voorbestemd voor een carrière in de rinologie werd hij al snel gegrepen door de hoofd-hals oncologie. De anatomische kennis die hij in

Amsterdam had opgedaan, kwam hierbij zeer goed van pas. De hoofd-hals oncologie was in die tijd een nogal gesloten bolwerk. Aan het eind van zijn opleiding kwam er een, parttime, positie vacant in de toen nog onafhankelijke Daniel de Hoed kliniek waar hij in april 1986 kon beginnen. In die tijd bestond de opleiding in de hoofd-hals oncologie nog niet in de huidige vorm van KNOVO. Het vak werd hem geleerd via een meester-gezel relatie met Maarten de Boer en Piet de Jong. In deze beginperiode was hij ook nog 2 jaar parttime werkzaam in het Zuiderziekenhuis en werd de promotie afgerond.

Na de fusie van de Daniel den Hoed Kliniek en het Dijkzigt ziekenhuis in 1996 werd de hoofd hals groep meer geïntegreerd en werd de werkverdeling meer gecoördineerd. Dit betekende dat er op twee locaties met wisselende bezetting werd gewerkt, waarbij hij vanaf begin 2002 een aantal jaren heeft doorgebracht als chef de Clinique op de Dijkzigt locatie. De hoofd-hals chirurgie werd door hem in de volledige omvang uitgeoefend, met de laatste jaren een focus op de selectieve hals behandeling, partiele larynxchirurgie en speekselklierchirurgie. Hij was mede oprichter van het Rotterdamse Speekselkliercentrum samen met Aniel Sewnaik en Jeroen Kerrebijn.

Na de fusie werden door de groep een aantal nationale fellows opgeleid (R.J. Baatenburg de Jong, H. Spoelstra, L.A. Van der Velde, J.D.F. Kerrebijn, T.A. Langeveld, L. Janssen, A. Sewnaik, K.P. Schepman, A. van der Meij, I. Ten Hove, H.

Mast en S. Keereweer), alsook internationale fellows (P. De Ron, J.A.U. Hardillo, D.A. Monserez, Odotuye, P. Apipan, Mazlina, Zamri, R. Sandifort, Kim a See).

Sinds 2010 is hij lid van de werkgroep hoofd-hals chirurgie van de KNO-vereniging en betrokken bij de ontwikkeling van het KNOVOO -fellowship. Hij is sinds 2014 voorzitter van de registratie commissie voor hoofd-hals chirurgie en Plastische aangezicht chirurgie.

Cees is altijd actief geweest bij het geven en ontwikkelen van onderwijs en internationale cursussen. Zo is hij vanaf 1986 docent bij de jaarlijkse Leidse Hoofd- Hals cursus. Sinds 2001 is hij docent en later course director van de Annual Asean Course in Head and Neck Surgery (Bangkok, Thailand en in 2018 mede oprichter van de ASEAN Head and Neck Dissection Course in Khon Kaen (Thailand). Vanaf 2000 was hij geregeld docent bij het Indonesian Head and Neck Training program.

Als geïnspireerd duiker heeft hij via de Scott Haldane Foundation een aantal medische duikcursussen gevolgd op verschillende tropische locaties. Ook heeft hij zelf een aantal cursussen gegeven over de KNO-duik gerelateerde aandoeningen en is geregistreerd duikerarts. Niet alleen de onderwaterwereld boeit hem, maar ook de lucht erboven en hij is een enthousiast piloot in het bezit van een private pilot licence met instrument rating.

(bron: www.testbase10.nl/biografie-cees-meeuwis/)